

РЕШЕНИЕ

№ 4259

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2465** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], депозирана чрез адв. М. Г., срещу Решение № 507/ 14. 02. 2022 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав, постановено по НАХД № 15649/2021 г. с което е потвърдено издаденото от Зам.-председателя на КФН Наказателно постановление /НП/ № Р-10-784/ 19. 10. 2021 г. С посоченото наказателно постановление на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 108, ал. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

Твърди се, че оспореното решение е незаконосъобразно, като постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Иска се отмяна на съдебния акт и постановяване на друг, с който НП да бъде отменено. Алтернативно е направено искане за изменение на НП, като наложената санкция бъде преквалифицирана от такава по чл. 644, ал. 2 от КЗ на такава по чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ в минимално предвидения в този текст размер. Излагат се съображения и за наличие на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба - Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, III касационен състав, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден съдебен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № Р-10-784/ 19. 10. 2021 г., издадено от Зам.- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 647, ал. 2 във вр. с чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, за извършено нарушение на чл. 108, ал. 2 от Кодекса за застраховането на касатора е наложена “имуществена санкция” в размер на 3 000 /три хиляди/ лева.

На основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства и след цялостна проверка на обжалваното НП районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват формално основание за отмяна на НП. Според СРС от събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства безспорно е установено извършеното нарушение, изразяващо се в непроизнасяне по претендирано застрахователно обезщетение в предвидения в приетата за нарушена разпоредба на чл. 108, ал. 2 от КЗ срок. Този текст предвижда, че когато не са представени всички доказателства по чл. 106 по застраховките по ал. 1, с изключение на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахователят е длъжен да се произнесе по един от начините по ал. 1 не по-късно от 6 месеца от датата на предявяването на претенцията. В случая той е изтекъл на 10. 05. 2021 г., а произнасянето е извършено на 19. 08. 2021 г.

Районният съд е разгледал възраженията на жалбоподателя, изложени в жалбата, като мотивирано е приел същите за неоснователни.

Съдът е разгледал и посочените доводи за маловажност на нарушението, като се е мотивирал защо не ги възприема. Приел е, че административнонаказващият орган е съобразил размера на санкцията с изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, като е определил същата към законоустановения минимум. При тези мотиви, районният съд е потвърдил наказателното постановление.

Обжалваният съдебен акт е правилен.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите, правилно е приел, че в хода на съдебното производство е доказано извършеното нарушение, за което дружеството е санкционирано и че не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП.

Безспорно е установена фактическата обстановка по делото, която не се оспорва от касатора. Съгласно установеното в хода на съдебното производство, същият не е

изпълнил законовото задължение по чл. 108, ал. 2 от КЗ. Законодателят императивно е създал задължение за застрахователя в посочения срок от представянето на всички документи, касаещи основателността на претенцията и размера на евентуалното обезщетение, да определи и изплати размера на обезщетението или да откаже мотивирано. Съставът на нарушението е осъществен с факта на бездействието на касатора в посочените срокове за произнасяне. Нарушението е на формално извършване, като не се изисква наличие на вина. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора относно неправилно определяне на датата на извършването му. От събраните и обсъдени пред районния съд доказателства безспорно се установява, че срокът, в който е следвало да се произнесе застрахователят по предявената претенция във връзка с договор за имуществена застраховка „Каско“, е бил до 10. 05. 2021 г. В тази връзка законосъобразно административнонаказващият орган е посочил, че датата на извършване на нарушението е 11. 05. 2021 г.

Районният съд правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения от категорията на съществените, обуславящи отмяна на наказателното постановление, поради което неоснователни се явяват доводите на касатора в тази насока. Основното възражение в касационната жалба е свързано с непосочването на обстоятелството, че деянието е извършено при условията на повторност. Настоящата инстанция не намира това нарушение за съществено, тъй като окончателната правна квалификация се формулира с НП, с оглед на събраните в хода на производството доказателства, които няма как да са били известни при образуването на административнонаказателното производство. Фактът на повторност е относим към определяне на съответното наказание и тъй като АУАН няма санкционен характер и не съдържа санкционна част, не е необходимо и в неговото съдържание да бъде отразено, че нарушението е в условията на повторност. В случая съгласно изискванията на ЗАНН в АУАН е посочено единствено материалната разпоредба, която е нарушена, но не и санкционната норма. В тази насока е константната практика на АССГ. Безспорно е установено, че нарушението е извършено при условията на повторност. По силата на §1, т. 51 от ДР на действащия КЗ „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Предходното НП № Р-10-818/11. 09. 2019 г., на което се е позовал административнонаказващият орган, е влязло в сила на 30. 03. 2021 г. Със същото дружеството е санкционирано за нарушение на чл. 108, ал. 2 от КЗ. Процесното нарушение, установено с АУАН № Р-06-801/15. 09. 2021 г., е извършено на 10. 05. 2021 г. Следователно правилно е прието, че е налице повторност.

Неоснователни са доводите на касатора, че дадената от административнонаказващия орган правна квалификация е неправилна, тъй като е приложима специалната норма на чл. 496 от КЗ, а не общата разпоредба на чл. 108 от КЗ. Чл. 496, ал. 1 от КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката, или пред неговия представител за уреждане на претенции. В конкретния случай тази разпоредба е неотнормисима, тъй като не се касае за застраховка "Гражданска отговорност", а за имуществена застраховка „Каско“, поради което правилно е приложена разпоредбата на чл. 108, ал. 2 от КЗ.

Настоящата касационна инстанция не споделя възраженията на касатора относно

приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка правилни са изводите на районния съд, че в случая липсва маловажност на нарушението. По делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието. Възприемат се и доводите на СРС, че административнонаказващият орган е съобразил размера на наложената санкция с изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на Комисията за финансов надзор следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт за настоящата касационна инстанция в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 507/ 14. 02. 2022 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав, постановено по НАХД № 15649/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.